

సింగిల్ పేజీ కథలు

వ్యక్తిత్వం

“హైదరాబాద్ నుండి తిరుపతికి రైల్వే టికెట్ బుక్ చేసాను. వచ్చే ఆదివారమే ప్రయాణం. పాపకి, బాబుకి చెప్పు స్కూల్ నుండి రాగానే, మనం జగిత్యాల నుండి హైదరాబాద్ దాకా బస్సులో వెళ్ళాలి. శనివారం రాత్రే ప్యాక్ చేసుకుందాం అన్నీను. ఓకేనా డియర్! ఆరైల్లనుండి తిరుపతి తిరుపతిని కలవరిస్తున్నావు. హ్యాపీనా?” అంటూ భార్య నర్మద బుగ్గమీద చిటికే సాడు శివరాం. ఆమె కళ్ళల్లో వెలుగురే ఖలు విచ్చుకున్నాయి.

***

బస చేసిన కాటేజీకి లాక్ చేసి శివరాం కుటుంబమంతా దైవదర్శనానికి బయల్దేరారు. పిల్లలిద్దరూ తండ్రిని పురాణ కథా సందేహాలతో ఉక్కిరిబిక్కిరి చేస్తుంటే..నహజంగానే భక్తిపరాయణుడైన శివరాం వేంకటేశ్వరుని లీలా విశేషాల్ని ఓపికతో కమ్మనికథల్లా చెబుతూ పిల్లల హృదయాల్ని రంజింప చేస్తున్నాడు. నర్మదా తన్మయురాలవుతోంది.

భక్తిప్రపత్తులతో అడుగులు ముందుకు వేస్తున్న వాళ్ళ మార్గానికి ఎదురయ్యాడొక వ్యక్తి.

“అయ్యా ధర్మం చేయండి” అన్నాడు రెండు చేతులూ ముందుకు చాచి.

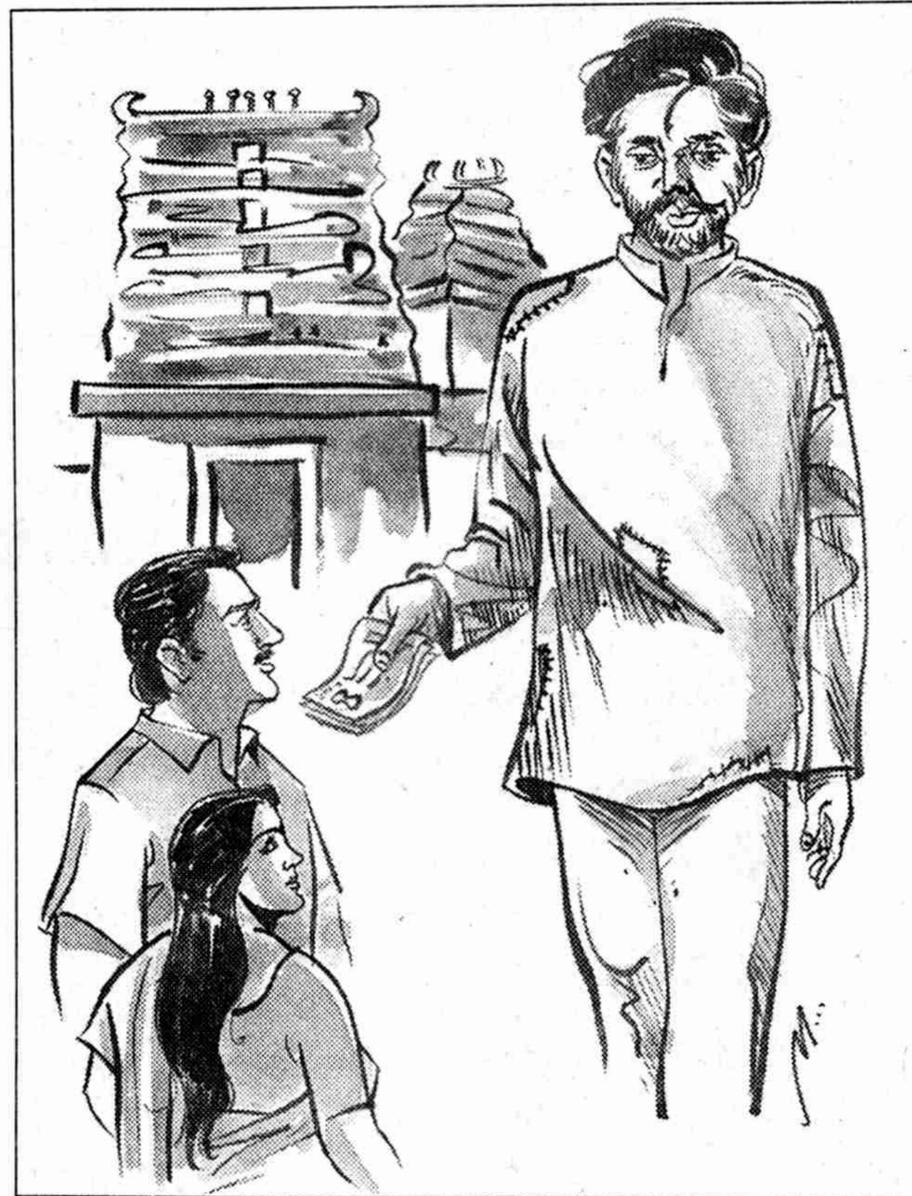
మాసిన గడ్డం, చెదిరిన జుట్టు మినహా మరీ బిచ్చగాడి అవతారంలా లేదతని వాలకం. నడి వయసు, వదనం వీక్కుపోయినట్టు అలసటగా ఉంది. మనిషి సన్నగా పీలగా ఉన్నాడు.

శివరాం ముఖాన్ని కందగడ్డలా చేసుకుంటూ “దుక్కలా ఉన్నావు.

అడుక్కోవడానికి సిగ్గుగా లేదా?” అన్నాడు కాస్త తీవ్రంగా, అడుక్కునే వాళ్ళమీద సదభిప్రాయం లేదతనికి.

హ్యాండ్ బ్యాగ్ లోంచి కొంత చిల్లర తీసి వేయడానికి ఉపక్రమించిన నర్మద భర్త మాటలతో తన చర్యకి బ్రేక్ వేసింది.

“అయ్యా! అంత కోపం దేనికి? అయినా దొంగతనం చేస్తే సిగ్గుపడాలి, దోపిడికి పాల్పడితే తలదించుకోవాలి.

కానీ నేను చేస్తున్నది భిక్షాటన. ఉన్నవాళ్ళనే అర్థిస్తున్నాను. ఇచ్చినంతనే తీసుకుంటున్నాను. మీకిష్టమైతే దానం చేయండి. లేకపోతే లేదు” వీలైనంత శాంతం ప్రదర్శించాడా వ్యక్తి.

“అడుక్కోవటం కాక నీతులొకదా? ఘో! ఘో!” కసురుకుంటూ ముందుకు నడిచాడు శివరాం.

ఆ వ్యక్తి మౌనంగా పక్కకి వైదొలిగాడు.

దేవాలయానికి వెళ్ళి కంకణాలు కట్టించుకున్నారు. ఇరవై ఎనిమిది గంటల అనంతరం దైవదర్శనానికి సమయం కేటాయించబడింది. వెనుదిరిగారు.

మరుసటి రోజు క్యూలో... పిల్లలిద్దరికి చెరోక అయిదు వంద లిచ్చి, “ఇవి హుండిలో వేయండి. నర్మా

భార్య మాటలకి ముఖం చిట్టించాడు.

“అహ.. అది కాదు. ఏ ఆపద ఉందో పాపం అతనికి. అన్నీ అనుకూలించి ఉంటే పనీపాదా చేసుకుంటూ హాయిగా ఉండక...వ్యక్తిత్వం వదలుకొని ఇలా ఎందుకు అడుక్కుంటాడండీ! ధర్మకార్యమే దైవకార్యం అన్నారుకదా” అంది.

“దైవదర్శనానికి వెళ్తున్నప్పుడు నన్ను విసిగించకు. కాస్త మైండ్ ప్రెమ్ గా ఉండనీ” అని భార్య చర్చ ఆమోదయోగ్యం కాక తల పక్కకు తిప్పుకున్నాడు.

సమయం గడుస్తోంది. తోపుడు, నెట్టుడు..అంత ప్రాయాసపడి ఇంతదూరం వస్తే...

ఎట్టకేలకు క్షణకాల దర్శనం! క్యూలోంచి బయటపడ్డారు.

“నెక్స్ ప్రోగ్రాం?” భార్యనడిగాడు శివరాం గుడి దాచాక.

“ఆకలి దంచేస్తోంది. ముందేదైనా తిందాం డాడీ!” బాబు ప్రపోజ్ చేసాడు.

“ఓకే మైచైల్డ్ డన్!” అంటూ భార్య పిల్లల్ని దగ్గరున్న హోటల్ వైపునకు తీసుకు వెళ్ళాడు.

టీ, టిఫిన్ ముగించుకుని బిల్ పే చేయడానికి జేబులో చేయిపెట్టిన శివరాం అదిరిపడ్డాడు. పర్స్ లేదు! షర్ట్, ప్యాంట్ అంతదా వేతికాడు కంగారుగా.

“పర్స్ నీగ్గాని ఇచ్చానా?” భార్యనడిగాడు. అడ్డంగా తలూపిందామె. ముచ్చెమట్లు పోసాయతనికి. నర్మదలో టెన్షన్ మొదలయ్యింది. తన హ్యాండ్ బ్యాగ్ వెతికింది. కొంత చిల్లర డబ్బుంది. బిల్ కి పోను అయిదు రూపాయలు మిగిలాయి.

అప్పటికి ఊపిరి పీల్చుకుంటూ హోటల్లోంచి బయటపడ్డారు.

డబ్బు విషయంలో అతి జాగ్రత్తగా ఉంటాడు శివరాం. ఇప్పుడిలా జర

